



עליון קבוע סעד

כ"ח טבת תשפ"ו | וארא | 17.01.26 | גליון מס' 3426

אור עולה בבקר, על אגם רחוק (זוכרת)
כן אני זוכרת, ולא אחדל ולא אשתק.

אור שמבשר את ההשקמה והזריחה (זוכרת)
רק לראות עוד פעם, יותר מזה איני צריכה.

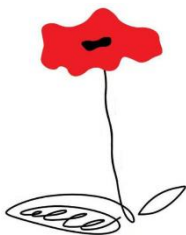
שמש, הביאו שמש!
אם שמי מעננים
עוצמת את עיני
אבל השמש
היא בפנים

אור בצהרים, על האדמה (זוכרת)
על חלקת המים, ועל שתיל ועל קמה.

אור יורד בערב, על שדות חיי (זוכרת)
עוד אני זוכרת, זה אור יומי, זה אור ימי.

שמש...

אור יורד בערב (שמש)
אור בצהרים (שמש)
אור עולה בבקר
אור.



תזכורת

פתיחת פשפש בשבת
בין 10:00 - 15:00
שבת שלום

אור / נעמי שמר



פתיחת שער חדש:

18:30



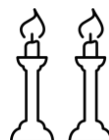
צאת שבת:

17:38



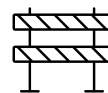
תהילים לנשים:

שרה בלו



כניסת שבת:

16:41



סגירת שער חדש:

16:00

לוח זמנים – שבת וארא:

הדלקת נרות	16:41
מנחה	14:00
מנחה, קבלת שבת וערבית	16:51
הלכה אקטואלית	הרב ארי סט
שחרית א'	06:45
שחרית עדות המזרח	08:00
שחרית ב'	08:30
תפילת ילדים	
שיעור פ"ש	שרה עברון
מנחה א'	12:30
מנחה ב'	13:30
מנחה (בבית שנון)	14:00
מנחה עדות המזרח	16:00
תהילים לילדים אפרת ביליה	16:15
מנחה ג'	16:31
תהילים לנשים שרה בלס	16:30
צאת השבת	17:38

לוח זמנים – ימי החול:

זמן טלית ותפילין	05:46←05:48
שחרית א'	06:00
שחרית ב'	06:45
שחרית בב"ס	08:05
סוף זמן קריאת שמע	09:17←09:17
מנחה וערבית	16:50
שקיעה	17:07←17:02
ערבית	20:10
ערבית ב' (שקד ג)	21:00

שבת מארכים

ראש חודש שבט

יחול ביום שני

המולד: יום ראשון, 15:06, 11 חלקים.

חודש סיון

על פי לוח ארץ-ישראל. הרב טוקצינסקי.

האישים בעלמא

אחד הדברים המרגשים ביותר שיכולים לקרות בקיבוץ, הוא לראות מטפלת מיתולוגית מנסה לנצח ילד בן 13 במשחק על עכברים, או משפחה ותיקה שמתעקשת ללמד זוג נקלטים את רזי ה"ספלנדור". השבוע התקיים אצלנו ערב משחקי קופסה קהילתי, ולמי שזכה להציץ פנימה, המראה היה מלבב. בעולם שבו רוב התקשורת שלנו עוברת דרך מסכים, יש משהו יוצא דופן בלראות חבורה שנעה מגיל העשרה המוקדם ועד הגיל השלישי, בישיבה משותפת סביב לוח קרטון, כמה חיילים וקובייה. משחקי הקופסה הם הרבה יותר מ"העברת זמן". הם פלטפורמה נדירה למפגש רב-דורי בגובה העיניים. סביב השולחן נעלמים הפערים: אין עורך וקורא, אין ותיק וצעיר, יש רק שחקנים. שם, בתוך המתח של המשחק והצחוק שמתפרץ כשמישהו עושה טעות, נבנית קומה נוספת של שייכות וקהילה. זמן איכות רב-דורי הוא הדלק של הקיבוץ שלנו. זה המקום שבו המורשת של הותיקים פוגשת את האנרגיה של הצעירים, ולא דרך הרצאה או טקס, אלא דרך חוויה משותפת ופשוטה. המשחקים האלו מלמדים אותנו סבלנות, חשיבה אסטרטגית, ובעיקר – את היכולת להסתכל אחד לשני בעיניים ולנהל שיחה. משחק "אליאסעד" שהפיק הצוות המארגן, הניב רגעים משעשעים והזדמנויות לספר מה זה "בריכות בָּשָׁם" או "הצריפים השוודים" תודה לכל מי שיוזם, ארגן והגיע לערב המקסים הזה. אני מזמין אתכם, גם בשבת הקרובה בבתיים, להוריד מהמדף את הקופסה ההיא שצברה קצת אבק, לפרוס אותה על השולחן, ולהזמין את הילדים, הנכדים או השכנים למשחק. בסוף, חלק מהזיכרונות הכי חזקים שלנו נבנים סביב השולחן המשפחתי והקהילתי.

עכמ

ברקאי אפרתי

דבר תורה / רוצי 309

וְלִקְחוּתִי אֶתְכֶם לִי לְעָם וְהִיִּיתִי לָכֶם לֹא-לֵהִים וַיִּדְעֶתֶם כִּי אֲנִי ה' אֶל-לֵהִיכֶם הַמוֹצִיא אֶתְכֶם מִתּוֹזֹת סִבְלוֹת מִצְרַיִם. וְהִבֵּאתִי אֶתְכֶם אֶל הָאָרֶץ אֲשֶׁר נִשְׁאַתִּי אֶת יָדִי לָתֵת אֹתָהּ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וְלְיַעֲקֹב וְנָתַתִּי אֹתָהּ לָכֶם מוֹרְשָׁה.

אנחנו ממשיכים את השאלה של שבוע שעבר והיא מה מגדיר אותנו כעם. והנה בפרשתנו ה' מתייחס אלינו כעם ולא עוד כבני ישראל בלבד.

נקודה מעניינת שאולי תשפוך אור על שאלתנו עולה מהסדר של הפסוקים כאן שהרב הירש שם אליו לב: *"והבאתי אתכם וגו' – ישראל ייעשה אפוא לעם לגמרי, אף לפני שיקבל ארץ משלו. לכן, קיומו כעם אינו תלוי בבעלות על ארץ; אלא בעלות על ארץ תלויה בקיום הנאמן של תפקידו כעם"*

לפי הרב הירש הארץ היא לא חלק מהגדרת העם. אמנם הארץ ישובה אך הוגדרנו כעם עוד לפני הכניסה לארץ וההתנהגות שלנו כעם היא תנאי לבעלותנו על הארץ.

בחוק יסוד: הלאום, וכן במגילת העצמאות באותה רוח נכתב כך: *"מדינת ישראל היא מדינת הלאום של העם היהודי, שבה הוא מממש את זכותו הטבעית, התרבותית, הדתית וההיסטורית להגדרה עצמית"*

לפי הרב הירש יתכן שיש כאן טעות בחוק ובמגילה. המימוש שלנו להגדרה עצמית לא תלוי בארץ. אין זה אומר שהארץ והלאום לא קשורים אחד לשני, אבל הלאום היהודי לא מוגדר רק בהיותו בעלים על הארץ והמימוש שלו לא מתבטא רק כשהוא בארצו.

בקונגרס הציוני הראשון שנערך בעיר באזל בשנת 1897, נאם בנימין זאב הרצל את נאום הפתיחה, ואמר בו את הדברים הבאים:

"...אנו, אפשר לומר, שבנו הביתה. הציונות היא שיבה אל היהדות עוד לפני השיבה אל ארץ היהודים. אנו הבנים השבים אל הבית מוצאים בו כמה דברים הטעונים תיקון במפגיע [תיקון מייד]. [...] כבר הצליחה הציונות להגשים דבר מופלא, שנחשב לפני כן כבלתי אפשרי: הקשר ההדוק בין היסודות המודרניים ביותר של היהדות עם השמרניים ביותר. הואיל והדבר הזה אירע, בלא שיצטרך אחד משני הצדדים לעשות ויתורים שלא לכבודו ולהקריב קרבנות נפשיים, הרי זו ראיה נוספת לכך, אם הייתה דרושה עוד ראיה, לעובדה שהיהודים הם עם. ליכוד כזה לא ייתכן אלא על הרקע של אומה".

נראה שגם הרצל מדבר על עם כנקודה שמקדימה את הבעלות על הארץ. אמנם הארץ לדבריו היא הבית אבל יותר משהארץ היא הפתרון לעם ליהודים היהדות היא היסוד לעם היהודי.

ענת מילר



קיבוץ סעד אבל על פטירתו של חברנו

דודה זהבי ז"ל

ומשתתף בצערה של המשפחה

המת תרצה נפרדת

אבא דודה שלנו,

אמש, אור לכ"ג בטבת החזרת נשמתך הענקית לבוראך, אבא. כשהוצאת מן הבית על ידי החברא קדישא וגיו, שסייע לך אף בזאת, הלכתי אחרי האלונקה ושרתי לך "מזמור לדוד" כמו בכל שבת אחר צהרים. הפעם - פרק כ"ג ביום כ"ג בטבת. זהו הפרק שלך, אין ספק בדבר.

פסוקי המזמור: תהילים כ"ג

מִזְמוֹר לְדָוִד ה' רֵעִי לֹא אֶחָסֵר: בְּנֵאוֹת דָּשָׁא נִרְבִּיצָנִי עַל מֵי מַנְחוֹת נִנְהַלְנִי: נַפְשִׁי יִשׁוּבֵב נִחְנִי בְּמַעְגְלֵי צֶדֶק לְמַעַן שְׁמוֹ: גַּם כִּי אֶלֶף בָּגִיא צִלְמוֹת לֹא אֵיךְא רָע כִּי אֶתָּה עִמָּדִי שִׁבְטֶךָ וּמִשְׁעֲנִיָּתְךָ הִפָּה נִחְמָנִי: תַּעֲרֹךְ לִפְנֵי שִׁלְחֹן נֶגֶד צַרְרִי דִשְׁנֶת בְּשִׁמּוֹן רֹאשִׁי כֹּסִי רְנִיָּה: אֵךְ טוֹב וְחֶסֶד יִרְדְּפוּנִי כֹל יְמֵי חַיִּי וְשִׁבְתִּי בְּבֵית ה' לְאֶרְךָ יָמִים:

אבא אהוב, דוד בן חנה וחיים, אח לדבורה וצבי, המחזר הבלתי נלאה של סבתא מרים, אבא לבועז שכל כך ביכית את מותו בטרם עת, ולנו – חיים, אורנה, תרצה ויורם.

"ה' רועי לא אחסר" אכן תחושתך תמיד הייתה שלא חסר לך דבר. הקדוש ברוך הוא היה לך רע קרוב ובן שיח ובו זמנית רחוק, גדול ונעלם. **בנאות דשא** חיית את רוב חיך כאן בסעד היושבת גנים. **על מי מנוחות** היו דבריך נשמעים לאט ובבהירות ובמאור פנים. הנחה אותך בורא עולם לנהל כל אתגר **במעגלי צדק למען שמו**. עסקת רבות בחיך בצרכי ציבור באמונה, בתבונה, בחן, בחסד וברחמים. **ערכת שולחן** ופתחת את ירך נגד הצוררים, קרוב לבית, בגוש קטיף, שבאנשיו תמכת רבות וביהודה ושומרון שכל כך האמנת בהתיישבות בה ובכל חלקי ארצנו האהובה. חשת תמיד **שהכוס שלך גדושה ומלאה ורוויה**. במשפחה גדולה, חמה ואוהבת ובאנשים אהובים סביבך. עשית **טוב וחסד** והוצאת נערים ונערות ממצבי סיכון וממצוקות, נטעת בהם אמונה ונתת להם תקווה. באחרית ימך עשו עמך נשות צוות ברו"ש חסד ודאגו לך מעל ומעבר.

תודות לרותי לזר ונטע בן עמי, לד"ר שי, דורית והילרי, לחווה ועדינה, לבת חן ולאריאלה, לצפרי ולשגית, למבקרים הרבים ולשכנים הדואגים, לכל בני המשפחה שלנו, שלי, שסעדו והתגייסו בימות החול, בשבתות ובחגים ואחרונים חביבים בני ובנות גרעין ז' של בני עקיבא, חבריך משכבר הימים, חבורה מופלאה שעשתה כאן היסטוריה. הפרק מסתיים במילים "ושבתי בבית ה' לאורך ימים", כילד וכנער לא אהבת את הישיבה בבית הספר ואף סיפרת שהוריך הוזמנו פעמים רבות להנהלת בית הספר. תמיד ביקשת שנהפוך את התעודה שלך כדי שכל ה – 6 ששים, יהפכו ל – 9... שובב היית ונמרץ, והעדפת לרוץ בלילה לתלות כרוזים של ההגנה. לעת זקנה, הרגשת צורך להשלים את החסר ולא פספסת אף שיעור כל זמן שעמדו לך כוחותיך. היית ערני וסקרן, שואל ומאיר בהערותיך הנבונות.

חושבת מה היית אומר לכל הנוכחים כאן? תודה שבאתם, שמח לראותכם, יכול לעזור במשהו?

נוח בשלום אבא, באדמת סעד שכל כך אהבת. תהא נשמתך צרורה בצרור החיים.

כבר מתגעגעים.

בתק תרצה חסד כל האחים

ההספד *de* אפר בשם הקהילה

דודה יקר שלנו.

אתה מונח כאן, וגם רוחך - נשמתך נמצאת כאן איתנו, כאילו חיה יותר מתמיד.

נולדת בשנת 1932 וגדלת בחיפה. לפני סיום התיכון פרצה מלחמת השחרור, התגייסת להגנה, ועד היום אין לך אפילו תעודת בגרות.

את מרים, רעייתך לעתיד, הכרת בסניף בני עקיבא בחיפה. כשהייתם מדריכים. הפכת לקומונר בחיפה. אחרי הקומונה הצטרפת לגרעין שהגיע לסעד. מרים הצטרפה מאוחר יותר, ונישאתם בסעד. כאן נולדו בועז, חיימקה, אורנה, תרצה ויורם.

כאן הקמתם בית חם אוהב, ופתוח. בית שבו בני הגיל של ילדיכם אהבו להגיע, לבקר, להתבשם מדאגתכם הכנה, לשמוע סיפורים, ולהרגיש בבית. בית בו התקבלו באהבה לא מעט צעירים וצעירות, שהגיעו בנסיבות שונות לסעד, ואומצו על ידכם. ואכן הרגישו בבית.

אחרי כמה שנים בהנהלה הארצית של בני עקיבא, בעבודה צמודה עם הרב דרוקמן, חזרת לעבוד בסעד. מהר מאד נמשכת לתחום החינוך. היית מחנך כיתה, ועסקת בהוראת מתמטיקה, וכמובן במלאכת יד ונגרות. לאחר כמה שנות ניהול בית הספר, נקראת לתפקיד מזכיר הפנים של הקיבוץ. ואחרי הקמת יחד עם איטה ז"ל, ושמוליק וחננוש יבדל"א, את חברת הנוער הראשונה, שבוגריה עומדים איתנו כאן ברחבה כעת. זו שתהיה מהלך נחשוני, לכל מה שיבוא אחריה עד היום הזה ממש.

הרבה בזכותך, אני ומשפחתי נמצאים כאן בסעד. לעיתים הקב"ה מכוון אנשים בדרכים נסתרות. אנו כמשפחה כבר עמדנו לעזוב את הקיבוץ אחרי 4 שנים, בראשית דרכנו. ואז, כאילו משום מקום, הגיעה אלי ההצעה שלך, להצטרף כמדריך לצוות חברת הנוער השנייה, שאתה התבקשת לפתוח מחדש ולנהל, יחד עם יונה ז"ל, אם הבית האגדית שלנו. איני זוכר מה היה השיקול שלי להיענות לפנייתך, להצטרף להרפתקה בלתי מוכרת זו, אבל אני כן יודע, שאותו הרגע בקיץ 84, הרגע שבו קיבלתי את הצעתך, היה הרגע בו היית מעין מלאך שלוח מלמעלה, ששינה את מסלול חיי מהקצה לקצה. ומאז – אני בזכותך, עדיין באותו המסלול.

אבל לא רק את חיי שלי שינית, אלא גם את חיי כל אלה, שהיו חלק מחבורה זו של חברת הנוער. אלה שהיו בקבוצה הראשונה שקדמה לנו, ואלה שזכינו לחנך יחד. הם ראו אותך כאבא, אוהב, צוחק, מחנך את ילדיו, אבא חם, שמספר סיפורים, אבא שמציב גבולות במקום שצריך.

זכורני שעות על שעות של דיונים מעמיקים, לעיתים ויכוחים קשים, על ערכים ודרכי חינוך, ויכוחים שבהם יונה הצדיקה הייתה מוצאת את הפשרות הנדרשות. אבל מעל הכל תמיד הייתה אהבה גדולה, ששררה אצלנו בצוות. אני הייתי קורא לך – "מר דודה", ואתה היית מכנה אותי "מר עופר". אמנם כינויי כבוד משונים אלה, זכינו לקבל מאבא של אחת הבנות, אבל אימצנו אותם בקריצה, וחצי חיוך.

לימדת אותי בחברת הנוער, בסבלנות אין קץ את סודות המקצוע הזה, בתחילה בבית גיורא, ובהמשך חנכנו יחד את בניין הפנימייה הנוכחי, שהיית שותף מרכזי לתיכנונו.

זכורני איך היינו נוסעים באוטובוסים לתל אביב לפגישות בעליית הנוער, ששכנה אז בבתי שכונת שרונה המפורסמת. ואתה מכניס ומוציא, מוליך ומביא, בתוך שלל בעלי התפקידים שם, כזקן ורגיל, הזוכה לכבוד ולהערכה רבה.

תמיד השרית עלינו בטחון ועוצמה, גם ברגעים קשים, והיו לא מעט כאלה. מאידך, צחוקך הרועם היה מתגלגל ברחבי המסדרונות, ולהבדיל, גם קולך הרועם היה חוצב את הקירות. אני זוכר כמה קנאתי בכתב ידך המושלם, העגלגל, כזה שאיפשר לך לכתוב מכתבים לאנשים החשובים ביותר, בלי להיזקק כלל להדפסה. ואני?? בקושי את כתב ידי שלי הבנתי...

אני זוכר שהיית מקדיש רגעים מרובים לתיקון כל מיני דברים קטנטנים וגדולים, בעזרת ידי הזהבי שלך- טושים, לורדים, מחדדים, מכוונות כתיבה וכדומה, משל היו חניכים צעירים הזקוקים לתיקון, ואיפוס מחדש. לימים הבנתי שנשלחת לעולמנו לתקן. לתקן כלים, מכשירים, ובעיקר לתקן דרך, לאובדי דרך.

אכן היו אלה ימים גדולים, ואותם שעברו תחת מטה שבטך, כרועה נאמן, המשיכו קדימה, במעלה החיים, והם גאוותנו, וגאוותך הגדולה. ולכל אחד יש את הדודה המיוחדת שלו. חלק מהם, נצבים כאן היום איתנו ואיתך, לעיתים כבר כסבים וסבתות, ללוותך בדרכך האחרונה. הדודה המיוחדת שלי, בהקשר זה- הוא מורי ורבי.

בתום שני מחזורי חינוך בני שלוש שנים, של שתי חברות הנוער, החלטת לשנות כיוון בחיים, והצטרפת למפעל סייפן, למחלקת הקיפול. עבדת שם ביסודיות רבה, בחריצות ודייקנות כמו שרק אתה יודע, ופגשת לצידך במחלקת האריזה את ראובן, שהוא לא אחר מחניך בוגר שלנו בחברת הנוער.

גם אז, היה ברור לך, שאתה חייב להמשיך לסייע לנו בפנימיית הבנות שפתחנו מחדש. הפכת למגייס הכספים שלנו, והצלחת להשיג לא מעט סכומים יפים. גם פה, לא וויתרת. וכשנדבן ידוע השיב פניך ריקם, אתה כצבר אמיתי, וכלוחם ללא חת, לא התביישת ללחוץ, לפנות, כמעט לדרוש, לסייע כספית לפנימייה שהייתה תמיד חלק ממך, גם אחרי שהמשכת לצעד הבא בחיך. לא פעם היית נוזף בי ואומר- "עופר, תפסיק לוותר, אין לא נעים. יש לו הרבה כסף. אין לו שום בעיה קצת לתת, רק עוד קצת ללחוץ".

אני פגשתיך לא מעט גם בתפקידי השונים בקיבוץ. כשאתה מתייעץ, חושב, וכמו תמיד נלחם כדוד המלך, על דעתך, לא מוותר, רוצה להבין- למה, מדוע, ומה ראו על ככה, ומה הגיע אליהם. מן לוחם צדק בלתי נלאה, שתמה, לעיתים, איך אנשים לא מבינים, אמיתות כל כך פשוטות?! לפחות פשוטות ובהירות בעיניך. וכך גם באסיפות החברים, בהם דרשת להבין ולדעת, ולא הסכמת לוותר, עד אשר התשובה הניחה את דעתך.

דודה. היה בך שילוב מיוחד. "לדוד- ה' אורי וישעי ממי אירא, ה' מעוז חיי ממי אפחד." – היה בך האומץ להילחם ללא פחד על דרכך. ומאידך- "מזמור לדוד, ה' רועי לא אחסר" - היכולת להודות תמיד על כל מה שיש.

בין לבין, הספקתם, אתה ומרים, גם לטייל עם חנן והדסה, חמי וחמותי, כחמישה שבועות בארצות הברית. לנסוע לברית המועצות בשליחות ציונית של אריה קרול, פעמיים ושלוש, כחלק מתהליך העלאת משפחות היהודים לארץ. בנוסף הקפדת לקבוע עיתים לתורה והשתתפת בשיעורים השונים בבית הכנסת.

עם פרישתך לגמלאות, תמיד שמחתי לפוגשך, המשכת להתעניין מתוך מקום אמיתי של דאגה. כמו כן לקחת על עצמך לטפל בקלנועיות של מבוגרי סעד, אותן קלנועיות שהחלו למלא את השבילים, וחיכו ליד חמה, אוהבת מלטפת ומתקנת.

אנו מצאנו עצמנו סוגרים מעגל היסטורי, עת הצטרפה אלינו לצוות הפנימייה, תרצה, בתך היקרה, כאם בית מסורה במשך כמה שנים, ועל כך היתה גאוותך.

השנים האחרונות היו לא קלות עבורך. הירידה המתמדת בכוחותיך הגופניים, אבל בעיקר הדרדרות מצבה של מרים, רעייתך הנאמנה משכבר הימים, עד פטירתה.

עוד זה מדבר וזה בא, ומלאך המוות היכה שנית בעוצמה רבה- ובעז בכורך ז"ל, נלקח מאיתנו בחטף לארצות החיים, כתוצאה ממחלת הקורונה. ואנו נותרנו כולנו המומים, ומשתאים על דרכי הנהגת הקב"ה את העולם.

יציאת צדיק מן העיר משאירה רושם. כך אמרו חז"ל. יציאת איש עשייה צדיק, משאירה רושם, וחותרם במקומות רבים. ואכן הרבה חותרם השארת בליבות ובנפשות כולנו כאן.

ילדיכם, דודה ומרים- הקימו משפחות לתפארת, נכדים ונינים, והם מהווים עבורנו, הרבה מאורות קטנים, הממשיכים לדלוק ולהאיר, תזכורת למאור הגדול שכבה היום.

ואתם בני המשפחה, תנוחמו מן השמים, ותמשיכו להנחיל את הדרך הציונית המיוחדת של אבא ואמא, לדורות הבאים.

שנשמע ונתבשר בשורות טובות.

עפר life



מרים שלמון חולדת 100

זר פרחים ואיחולים

לחברתנו הוותיקה

מרים שלמון

ליום הולדתה המאה

אשר יחול בקרוב מאד.

הרבה בריאות ונחת מן הילדים, הנכדים והנינים.

השבוע התכבדה מרים והוזמנה לבית הנשיא יצחק הרצוג, שם חגגו עימה

ילדיה, נכדיה וניניה.

כן ירבו השמחות!



חגית רפא

תודה

במלאות ימי השבעה על בעלי ואבינו היקר ז"ל, ברצוננו להביע תודה מעומק הלב לכל מי שליווה, סייע וחיזק אותנו לאורך הדרך.

תודה גדולה ומיוחדת לצוות המרפאה ובראשן ד"ר שי קרמר, על שנים רבות של טיפול מסור, מקצועי ואנושי, ובפרט בשנתיים האחרונות, גם כאשר אבא כבר לא היה בסעד – הדאגה והאכפתיות ניכרו בכל עת.

תודה לחברי חברה-קדישא על הליווי בכבוד, ברגישות ובמסירות.

ותודה חמה לכל מכיני ומכינות המטעמים במהלך ימי השבעה – על הנתינה, האכפתיות והלב הפתוח.

מי ייתן ונזכה כולנו להשיב בשמחות, ושנדע רק ימים של בריאות, נחמה וטוב.

רותי וילדי משפחת יצרי – אבישי, דרורית, אמליה וליא.

ברכה לשי – סיום תפקיד הסעד

ישי היקר,

לאחר 30 שנות עשייה מסורה כמנהל מערכת הכספים והנהלת החשבונות של קיבוץ סעד, זו העת להוקיר ולומר לך תודה גדולה. אתה מסיים פרק משמעותי ומשאיר אחריו חותם עמוק.

ניהול מערכת הכספים והנה"ח בקיבוץ הוא מורכב ורגיש. זו מערכת המהווה ציר מרכזי בפעילות ובהתנהלות המשקית, הכלכלית והקהילתית. למעשה, מערכת המידע מהווה 'מרכז עצבים' המשרת את המערכת פנימה, וכלפי מוסדות חוץ. זהו גוף חשוב ומרכזי המהווה בסיס לתכנון ולקבלת החלטות ניהוליות ברמה האופרטיבית והאסטרטגית של קיבוץ סעד.

ישי, במהלך השנים היית הרבה יותר ממנהל מקצועי: איש מיוחד, אנושי, עם מזג נוח, סבלנות ואוזן קשבת תמידית לצוות הנה"ח, לבעלי התפקידים, מנהלי התאגידים, הפעילויות ולכלל החברים.

ידעת לשלב באופן מרשים ניהול משימתי מדויק עם ראייה אנושית ומכוונת אנשים, וליצור אמון, יציבות ושקט גם ברגעים מורכבים. היית שותף לתקופות מאתגרות ולשינויים חברתיים וכלכליים אשר השפיעו על שינויים משמעותיים בהתנהלות של מערכת הכספים והנה"ח בסעד. במסירות, בהתמדה ובאכפתיות שלך היית נכס אמיתי לקיבוץ, ואי אפשר שלא להרגיש את ההשפעה שהשאר – על המערכת, על האנשים ועל הדרך.

בשם כלל חברי וחברות סעד ובשם ההנהלות אני מבקשת להביע תודה גדולה והערכה עמוקה. מאחלים לך פרישה טובה ומבורכת, מלאה בבריאות, נחת, זמן לעצמך וליקרים לך, והמשך עשייה ומשמעות בכל דרך שתבחר.

אילנה בראודה

יו"ר קיבוץ סעד

פרידה ראווה מאנהלת הקהילה

מה יותר נכון מלציין ולהרים ערב מיוחד לאשה מיוחדת, שעשתה איתנו 4 שנים מאד מורכבות ומשמעותיות והנהיגה קהילה בשעות משבר ושיגרה, מימי הקורונה עד למלחמת חרבות ברזל ולאחריה.

מנהלת הקהילה שרון בראל, שבאמת עשתה איתנו תקופה, לא פשוטה ומאד מאתגרת ועשתה זאת בהצלחה רבה. אז חגגנו איתה בערב סיום תקופה, עם מירב הכוחות שלנו בברכות ואוכל משובח, קפה נפלא ועוגות.

אני אומרת חגגנו, כי אני חלק מהקהילה, אבל בפועל לא הייתי שם, עם עוד הרבה שלא היו שם. אני חושבת, (אולי אני במיעוט), שמנהלת קהילה היא אישה של כולם, ואפשר היה לחגוג לה, באסיפת חברים, או בערב אחר שלכל החברים היתה אפשרות להיות שותפים ולהגיד תודה.

אין ספק שהכוונה היתה טובה אבל החשיבה היתה לוקה בחסר. בכל מקרה, אני כמובן מאחלת לך שרון, המון בהצלחה ואין לי ספק שתצליחי גם בהמשך ולנו אני מאחלת שנוכל לראות האחד את השני בגובה העיניים.

לאה הפריין

ראשון לציון – אחרון לחזור
מחכים לשובו & כן גאולי צ"ל



מה קורה בידי שניה?

לפני כ-3 חודשים התחלנו לפתוח את יד שניה בימי א' באופן קבוע. לשמחתנו, יש היענות אנושית מגוונת. כך אנחנו תורמים לקיימות וגם חוסכים. כמובן, שיש גם תנועה נכנסת של בגדים אשר ממויינים ע"י חגית המסורה ולכן תמיד יש למה לבוא ולבדוק אם יש משהו מתאים למבוגר או לילד והכל, במחיר סמלי. לאחרונה, התפנה החדר של באה ז"ל. המקום יעבור שיפוץ כלשהוא וחנות יד שניה אי"ה תהיה מרווחת יותר. ומה חדש עוד? יד שניה תפתח מעתה ולאורך חודשי החורף, גם במוצ"ש! ממוצ"ש זה, אתם מוזמנים להגיע ב 20.30- 21.30, לבחור בגדים שונים עבורכם ועבור משפחתכם. מוזמנים בשמחה! לכל הארה ניתן לפנות לחברות הצוות.

חגית אולן, חיה קופלד, דיקלה אינגברא, שחר סמיט, מיכל בייליה, מתוקה לייכטר

על נחל עבת...

זכינו לראות השנה הרבה זרימות מים. אבל ישנו נחל אחד מיוחד, תת קרקעי, שזורם רק בשבת, או ליתר דיוק במוצאי שבת... מקורו של הנחל הזה הוא במימי שבת. אותם מים – מי מקלחת ושירותים, הזורמים מהבתים שלנו דרך מערך הביוב. חלק גדול מצידו הדרומי של הקיבוץ זורם במורד, ומתנקז לתוך בריכת הביוב שבדשא מתחת לספריית הילדים. משם במישור/שיפוע קל ממשיך הקו הלאה. בשבת, כאשר כולנו בבתים, כולל הילדים, התינוקות, האורחים וכדומה, מתרבה לאין שיעור השימוש במגבונים. לצערי הרב, בלא מעט בתים זורקים את המגבונים לתוך האסלה. מכיוון שהמגבונים אינם מתפרקים במים (גם אלה שכתוב עליהם נשטפים באסלה), הם מתחילים לזרום לתוך מערכת הביוב, ממש כמו סמרטוטים של בד. בהגיעם לאותה בריכה שמתחת הספרייה, ששם נגמר המדרון, הם נאספים לערמות, סותמים את הבריכה ומי הביוב עולים ופורצים החוצה. אז מה הקשר שלי לזה??

מי הביוב שפורצים מתוך הבריכה, מתחילים לזרום כנחל עילי לאורך הכביש שמעל בית הנוער, בשלב מסוים עוברים את הכביש, ונכנסים במדרון הטבעי לתוך חצר הפנימייה. מדובר בשעות של זרימה רציפה, ובכמויות עצומות של מי ביוב שזורמים כל הלילה עד הבוקר. אז מגיע יואל, ושולף מתוך הבריכה את פקק המגבונים שיצר את הנחל...

אין צורך להסביר את המשמעות. מספיק שכל אחד מאיתנו יחשוב לעצמו מה היה עושה אם במשך ערב ולילה שלם, מי ביוב של כמעט חצי קיבוץ, היו עוברים על שביל הכניסה לביתו, וממשיכים להשקות את הגינה... לכן אני מבקש מכולנו שנקפיד מאד לא לזרוק מגבונים לאסלה. נלמד את ילדינו גם, ונפנה תשומת לב אורחינו. תשומת לב קטנה, מייתרת כאב לב ועוגמת נפש גדולים. שבת שלום ושנזכה לראות בקרבתנו רק מי נחלי גשם הזורמים בברכה...

עפר עלואי

הודעה מספרית ילדים

ביום ראשון כ"ט טבת 18/1 בשעה 17:00 שעת סיפור בספריית הילדים עם אורלי וידס. מוזמנים בשמחה.

מלי קסט

התנועה ואנחנו | מאמרים ואמירות צרכים וחילוקים

מועצת התנועה ה-31 תתקיים ב"ה בכ"ט בשבט 16.2.26 בבארות יצחק. במרכז סדר יומה יתקיים דיון על החיבורים לתנועה הקיבוצית ויתקיים דיון ראשון בנושא **התיישבות**. לפני כשנה קיבלו מועצות שתי התנועות החלטה לצאת למהלך בחינת הקמת בית רעיוני משותף. ייעוד המהלך – בניית מודל לחיים משותפים של תנועות וזרמים שונים במרחב הישראלי: פנימה - בניהול משותף של תחומים מסוימים, והחוצה - **כמודל לחברה הישראלית**. בתהליך נבחנו מודלים שונים של שיתוף וחיבור לבית משותף; הוקמו צוותי עבודה ועשרות משתתפים לקחו חלק בבחינת פוטנציאל החיבור בתחומי הפעילות של שתי התנועות – כלכלה, חברה וקהילה, חינוך, תרבות, משימות והתיישבות, ובשלושה תחומים נוספים המשמעותיים לתנועות – מוסדות הרוח, סוגיות של דת ומדינה והמרחב הפוליטי. אחרי שנה של עיבוד רעיון ה"בית המשותף", אנו נבקש את אישור המועצה להחלטת הביניים הבאה המאפשרת להמשיך לפעול ולהשלים את ההצעה:

תנועת הקיבוץ הדתי מאשרת/מאמצת בזאת את המתווה העקרוני להקמת "בית משותף" – גוף משותף לשתי התנועות הקיבוציות שיקדם חיבורים ומרחב הסכמה במרחב הציוני/ ישראלי וכן יעסוק בניהול משותף של תחומים שנוהלו עד כה בנפרד. הבית המשותף יפעל במקביל לתנועות. המועצה מנחה את ההנהגות להביא בפניה במהלך 2026 מתווה ומבנה מפורט לאישור.

חומר הסברה נשלח לכל יישובי התנועה, ביחד עם הקריאה לקיים דיון פנימי לגיבוש עמדה ובקשה למינוי צירים/ות למועצה. מכיוון שהדיונים במועצה זו הם המשך לתהליך שהתחלנו במועצה הקודמת המלצנו להנהגות לאשר את הצירים/ות שנבחרו למועצה הקודמת וכן הודענו שנשמח להגיע למפגשי הסברה בכל יישובי התנועה.

גוש התיישבות חדש בנגב – כפי שדיווחנו כאן בעבר אנו שותפים בליווי גרעין 'יחד-אדם ואדמה', הצפוי להקים קיבוץ דתי-חילוני משותף במבואות ערד. היישוב יהיה חלק מגוש התיישבות חדש בישראל, הנמצא בתכנון מתקדם בימים אלה. בשבוע החולף התקיים מפגש מנהלת התיכנון של 'שלהבית' (שם היישוב) והיישובים האחרים (צבר, מרווה, עירית, וחבצלת הנגב). אנחנו מרגישים חלק מבשורה. ב"ה נקווה שהתהליך יבשיל ויצליח.

תוכניות העבודה ותקציב התנועה לשנת 2026 הוצגו ואושרו בישיבת הנהלת התנועה שהתקיימה השבוע בבארות יצחק. תודה גדולה לחברי וחברות ההנהלה (שנכנסה לנעליה ההיסטוריות של המזמר"ר), על שהגיעו במזג אוויר גשום וסוער, לדיון שהתקיים פנים אל פנים. אנו שמחים על המעורבות והמחויבות לפעילותו של הגוף החדש, ורואים בכך עוד נדבך בריענון והתחדשות התנועה.

מפגש הכשרה למדריכי א'-ו' בקיבוצי דרום-מרכז בחינוך החברתי, התקיים בשבוע שחלף בקבוצת יבנה ועסק בנושא **חינוך לזהות דתית בחינוך החברתי**. במהלך היום שוחחו המדריכים עם עינת לוי מקבוצת יבנה על **חינוך לזהות יהודית דרך המקורות** ולאחריו קיימו דיון בנושא **כיצד מחנכים לקיום מצוות באהבה** ומייצרים אווירה של חיבור למצוות בבתי הילדים, וגם התייחסו לפערים ולשונויות דתית בתוך הקבוצה. תודה לנירית אפרתי שבזכותה התוודעו המדריכים לפעילות הענפה במשק הילדים ושמעו על הקמתו המחודשת כמרכז טיפולי לרווחת הקהילה. תודה גדולה לעינת לוי על המפגש המשמעותי ועל כך שפינתה מזמנה לטובת המדריכים הנהדרים שלנו בקיבוצים, ותודה גדולה מאוד למשי פנחס, מנחת התוכנית, שהובילה את היום. ותודה כמובן לאפרת שלומי שמנצחת על הכל ביד רמה!

ערה צפון

והכרי המלכיות הפעילה

מקום יפה לקפה (או תה) – מאגר שקמה

ננצל את ארועי הגשם הברוכים שהיו לאחרונה, ואמליץ על ביקור במאגר שקמה. זהו אחד המאגרים הראשונים שנחפר בשנת 1958 תוך שהוא מנצל אזור היקוות טבעי בין רכס הדיונות של נתיב העשרה לזיקים.

מאגר שקמה הינו "מאגר החדרה" - המים הנאגרים מחלחלים למי תהום של אקוויפר החוף ומשם נשאבים בחזרה לצריכה. יש במקום בית משאבות המאפשר לשאוב ולהחדיר את המים באתרי חילחול סמוכים נוספים. כך למעשה מאגר שקמה מסייע לאגור מי שטפונות, ובעזרת שימוש במשאבי הטבע (החול כמסנן, ואקוויפר החוף כמאגר), נעשה שימוש מושכל במים שעד כה נשפכו ישירות לים.

כדי לאסוף את המים הקימו סכר שאורכו כקילומטר, שמביא ליצירת אגם שמכיל בשיאו שישה מליון מ"ק. במרכז הסכר יש מגלש בטון שבו יכולים לעבור עודפי מים כאשר המאגר מלא. עודפי המים יצרו נתיב חדש (יחסית לאפיק נחל שקמה המקורי) והם זורמים לים התיכון הסמוך.

בגשמים האחרונים נוצרו במאגר זרימות חזקות במיוחד, וכתוצאה מכך המאגר התמלא וגלש (נכון לפני כשבועיים) ההצפה הייתה מהסכר אחורה לאורך כמעט 2 ק"מ. בנוסף כל פרדסים הסמוכים לזיקים וכרמיה הוצפו בשיטפון. בחורף גשום, למרות השאיבה, נותרות במאגר כמויות מים נכבדות, דבר המאפשר לעופות מים, כגון ברכיה, אגמית, מיני ברווזים, אנפות ושלדגים, וכן לציפורי שיר ולעופות דורסים להתקיים כאן במספרים נכבדים.

במאגר ישנו מסלול המסתיים בחוף זיקים "שביל האור" - דרך נופית מסומנת מחוף ניצנים לנגבה - חוליקת - גברעם - מאגר שקמה - חוף זיקים.

הוראות הגעה: נוסעים על כביש 4 עד צומת זיקים, פונים מערבה בכביש 3411, ממשיכים כ-9 ק"מ (עוברים את הפנייה לכרמיה), פונים ימינה לכיוון החוף, ואז שמאלה כקילומטר נוסף. ממשיכים עוד כ-3 ק"מ, פונים שמאלה בדרך סלולה קצרה, חונים בחניון, ומשם הולכים כ-600 מ' בשביל מערבה עד לתצפית על המגלש. תודה רבה לאורן ברנע על הצעת המקום, והעזרה בכתיבה.

אורי ינרצ'י





פינת מועדון +60



ארוחת בוקר

יום שני, א' שבט, 19/1
בשעה 8:30
תתקיים ארוחת הבוקר שלנו.
נארח את רונית ברט.
"ויאטנם, יופי ומגוון"

ערב שירת דורות

יום ראשון, כ"ט טבת, 18/1
בשעה 17:00.
ערב שירה בציבור עם
מכינת יונתן ולהקת סעד.

ערב שורשים

ביום רביעי, י"ז שבט, 5/2
בשעה 17:30 נקיים ערב של
סבים/סבתות-נכדים/נכדות עם
סדנת בישול וארוחת ערב.
(נכדים מכיתה ו' ומעלה).
הרשמה עד ליום שני הקרוב, 18/1.

סעודת ר"ח שבט

יום רביעי, ג' שבט, 21/1
בשעה 18:30
סעודת ר"ח חגיגית בה נארח
את אליצור מוזס בנושא-
התישבות וחקלאות
עם אתגרים בנגב.



פינת המזל הטוב



מזל טוב ואיחולים מקרב האב
לרחל ושי אבירם
לרגל נישואי הנכד
צומר עם שלי
בן לענת וחנוק
בן ירבו שמחות בישראל

ברכות חמות וזכור איחולים
למלי וישראל קסט
להולדת הנכד
בן לאביה ותום
שתלכו לרוות נחת ושמחה



ברכות מתמשכות
לרחל ושי אבירם
להולדת הנינה
בת לאלון וליר
נכדה ליפתח וסירלי
שתלכו לרוות שמחה ונחת